

Biblický ruženec sa môžete modliť na rôznych stretnutiach, duchovných cvičeniach, duchovných obnovách - spolu alebo samostatne so Sv. Písmom v rukách. Každý z vás môže ďalej hľadať ďalšie prílehavejšie citáty zo Sv. Písma na dané tajomstvo toho-ktorého ruženca. Vašej snahe a tvorivosti sa medze nekladú. Tu je zopár možností, ako sa modliť ruženec s Bibliou v ruke...

Biblický radostný ruženec

Prvé tajomstvo – Ježiš, ktorého si Panna z Ducha Svätého počala (podľa Lk 1, 2638)

1. V šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária.
2. Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas', milosti plná, Pán s tebou.“
3. Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav.
4. Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha.“
5. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš.
6. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho.
7. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.
8. Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“
9. Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn.“
10. Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

Druhé tajomstvo – Ježiš, ktorého si Panna pri navštívení Alžbety v živote nosila (podľa Lk 1,39-53)

1. V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu.
2. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý.
3. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“
4. „Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“
5. Mária hovorila: „Veľbí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice.“
6. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia.
7. Lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja.
8. Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú.
9. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno.
10. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcovi, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.

Tretie tajomstvo – Ježiš, ktorého si Panna v Betleheme porodila (podľa Lk 2,1-20)

1. V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete.
2. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave.
3. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.
4. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa.“
5. „Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán.“
6. „A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasliach.“
7. A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“
8. Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: „Podme teda do Betlehema a pozrime, čo sa to stalo, ako nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach.
9. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.
10. Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.

Štvrté tajomstvo – Ježiš, ktorého si Panna v chráme obetovala (podľa Lk 2,2140)

1. Po ôsmich dňoch, keď ho bolo treba obrezať, dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako sa počal v živote matky.
2. Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi.
3. V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša.
4. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, aj Simeon ho vzal do svojho náručia a velebil Boha.
5. Simeon hovoril: „Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov.“
6. Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať.“
7. Simeon povedal Márii: „A tvoju vlastnú dušu prenikne meč, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“
8. Žila vtedy aj prorokyňa Anna, Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema.
9. A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta.
10. Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom.

Piate tajomstvo – Ježiš, ktorého si Panna v chráme našla (porov. Lk2, 4152)

1. Ježišovi rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom.
2. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali.
3. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali.
4. Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky.
5. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami.
6. Keď ho zazreli, střípli od údivu a Matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“
7. On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“
8. Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril.
9. Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný. A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci.
10. A Ježiš sa vzrástol v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.

Biblický ruženec svetla

Prvé tajomstvo – Pán Ježiš, ktorý krstom v Jordáne, začal svoje verejné účinkovanie (podľa Mt 3,11 4,1 okrem uvedeného inak)

1. V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ a hlásal v Judejskej púšti: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“
2. Povedal: „Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovnajte cestu Pánovi, ako povedal prorok Izaiáš.“ (Jn 1,23)
3. Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, čo príde po mne, je mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden nosiť mu obuv: On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.
4. Keď Ján na druhý deň videl, ako k nemu prichádza Ježiš, zvolal: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta.“ (Jn 1,29)
5. Toto je ten, o ktorom som hovoril: Po mne prichádza muž, ktorý je predo mnou, lebo bol prv, ako ja. (Jn 1,30)
6. Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján mu odporoval a hovoril: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“
7. Ježiš mu však povedal: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“
8. Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho.
9. A z neba zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“
10. Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal.

Druhé tajomstvo – Pán Ježiš, ktorý na svadbe v Káne, zjavil seba samého (porov. Jn 2,111)

1. Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka.
2. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov.
3. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú vína.“ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“
4. Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“
5. Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov.
6. Ježiš im povedal: „Naplnite nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj.
7. Potom im povedal: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“ A oni zanesli.
8. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno, zavola si ženícha a vrazil mu: „Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“
9. Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu.
10. A jeho učeníci uverili v neho.

Tretie tajomstvo – Pán Ježiš, ktorý hlásal Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie

1. Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. (Mk 1,14)
2. Ježiš hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“ (Mk 2,15)
3. Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. Ježiš im povedal: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ (Mk 2,16-17)
4. Ježiš hneď v sobotu vošiel do synagógy a učil. I žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci. (Mk 2,21-22)
5. Chýr o ňom sa hneď rozniesol všade, po celej galilejskej krajine. (Mk 2,28)
6. Aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ povedal ochrnutému: „Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov.“ (Mk 3, 9-11)
7. Keď ho zákonníci zo skupiny farizejov videli jesť s hriešnikmi a mýtnikmi, hovorili jeho učeníkom: „Prečo jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ Ježiš to začul a povedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ (Mk 2,16-17)
8. Ďalej hovoril: „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie.“ (Mk 4,26-27)
9. Zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi. Oni šli a hlásali, že treba robiť pokánie. Vyhnali mnoho zlých duchov, pomazali olejom veľa chorých a uzdravovali. (Mk 6,7-13)
10. Bdejte teda, lebo nevíete, kedy príde pán domu: či večer, či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno. Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane! A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!“ (Mk 13,35-37)

Štvrté tajomstvo – Pán Ježiš, ktorý sa na hore Premenenia ukázal v Božskej sláve (Mt 17,1-13)

1. O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty.
2. Tam sa pred nimi premenil: tvár mu zažiarila s'ľa slnko a odev mu zbelel ako svetlo.
3. Vtom sa im zjavil Mojžiš a Eliáš a rozprávali sa s ním.
4. Vtedy Peter povedal Ježišovi: „Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“
5. Kým ešte hovoril, zahalil ich jasný oblak a z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.“
6. Keď to učeníci počuli, padli na tvár a veľmi sa báli.
7. No pristúpil k nim Ježiš, dotkol sa ich a povedal im: „Vstaňte a nebojte sa!“ A keď zdvihli oči, nevideli nikoho, iba Ježiša.
8. Keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal: „Nikomú nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.“
9. Učeníci sa ho pýtali: „Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“ On odpovedal: „Áno Eliáš príde a všetko obnoví. Ba hovorím vám, že Eliáš už prišiel, no nespoznali ho a urobili s ním, čo chceli.“
10. „Takisto bude od nich trpieť aj Syn človeka.“ Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.

Piate tajomstvo – Pán Ježiš, ktorý dal seba samého za pokrm a nápoj v Oltárnej Sviatosti (Jn 13,117, Mk 26,1729, Jn 6,2258)

1. V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa ho: „Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?“
2. On povedal: „Chodte do mesta k istému človekovi a povedzte mu: Učiteľ odkazuje: Môj čas je blízko, u teba budem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka.“
3. Keď sa zvečeralo, zasadol s Dvanástimi za stôl.
4. Ježiš vo vedomí, že mu Otec dal do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný.
5. Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“
6. „Keď to viete, ste blahoslavení, ak podľa toho aj konáte.“
7. Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: „Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“
8. Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: „Pite z neho všetci: toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.“
9. „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“
10. „Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“

Biblický bolestný ruženec

Prvé tajomstvo – Ježiš, ktorý sa pre nás krvou potil (porov. Mt 26,3656)

1. Tu Ježiš prišiel s nimi na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal učeníkom: „Sadnite si tu, kým odídem tamto a pomodlím sa.“
2. Vzal so sebou Petra a oboch Zebedejových synov. I doľahli naňho smútok a úzkosť.
3. Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte so mnou!“
4. Trochu poodišiel, padol na tvár a modlil sa: „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“
5. Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia! Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“
6. Znova odišiel a modlil sa: „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho piť, nech sa stane tvoja vôľa.“
7. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy. Nechal ich, znova sa vzdialil a tretí raz sa modlil tými istými slovami.
8. Potom prišiel k učeníkom a povedal im: „Teraz už spite a odpočívajte! Hľa, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca sa priblížil.“

9. Ježiš mu povedal: „Priateľu, načo si prišiel!“ Vtedy pristúpili, položili na Ježiša ruky a zajali ho.

10. V tú hodinu povedal Ježiš zástupom: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali.“

Druhé tajomstvo – Ježiš, ktorý bol pre nás bičovaný (porov. Mt 26,57 27,126)

1. Tí, čo Ježiša zajali, odviedli ho k veľkňazovi Kajfášovi, kde sa zhromaždili zákonníci a starší.

2. Veľkňazi a celá veľrada zháňali krivé svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť.

3. Tu vstal veľkňaz a spýtal sa ho: „Nič neodpovieš? Čo to títo svedčia proti tebe?!“ Ale Ježiš mlčal.

4. Veľkňaz mu povedal: „Zaprisahám ťa na živého Boha, aby si nám povedal, či si Mesiáš, Boží Syn.“ Ježiš mu odvetil: „Sám si to povedal.“

5. Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: „Rúhal sa! Načo ešte potrebujeme svedkov? Sami ste teraz počuli rúhanie. Čo na to poviete?“ Oni odpovedali: „Hoden je smrti!“

6. Potom mu pľuli do tváre a bili ho pästami, iní ho zauškovali a hovorili: „Prorokuj nám, Mesiáš, hádaj, kto ťa udrel!“

7. Keď sa rozodnilo, veľkňazi a starší ľudu sa uzniesli, že Ježiša vydajú na smrť. Preto ho spútaného odviedli a odovzdali vladárovi Pilátovi.

8. Keď Ježiš stál pred vladárom, vladár sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám to hovoríš.“

9. Na sviatky vladár prepúšťal zástupu jedného väzňa, ktorého si žiadali. Mali vtedy povestného väzňa, ktorý sa volal Barabáš. Vladár sa ich opýtal: „Ktorého z týchto dvoch si žiadate prepustiť?“ Oni zvolali: „Barabáša!“ Pilát im povedal: „Čo mám teda urobiť s Ježišom, ktorý sa volá Mesiáš?“ Všetci volali: „Ukrižovať ho!“

10. Keď Pilát videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, vzal vodu, umyl si pred zástupom ruky a vyhlásil: „Ja nemám vinu na krvi tohoto človeka.“ Vtedy im prepustil Barabáša; Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.

Tretie tajomstvo – Ježiš, ktorý bol trnám korunovaný (porov. Jn 18,33 – 19,16)

1. Pilát sa spýtal Ježiša: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“

2. Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“

3. Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“

4. Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového pláštá.

5. Prichádzali k nemu a hovorili: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári.

6. Pilát znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom nijakú vinu nenachádzam.“

7. Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“

8. Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“

9. Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Tu povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“ Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“

10. Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?!“ Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša.

Štvrté tajomstvo – Ježiš, ktorý pre nás ťažký kríž niesol

1. Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom. (Lk 23,26)

2. Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. (Lk 23,27)

3. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi. (Lk 23,28)

4. Lebo prichádzajú dni, keď povedia: „Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nepridávali!“ (Lk 23,29)

5. Vedno s ním viedli na popravu ešte dvoch zločincov. (Lk 23, 32)

6. Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. (Iz 53,4)

7. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolestí, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. (Iz 53,3)

8. Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. (Iz 53,5)

9. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom. (Iz 53,7)

10. Po útrapách sa jeho duša nahľadí dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on poniesie ich hriechy. (Iz 53,11)

Piate tajomstvo – Ježiš, ktorý pre nás na kríži umrel

1. Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. (Lk 23,32)

2. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ (Lk 23,34)

3. A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal. Ale druhý ho zahriakol. Potom povedal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ (porov. Lk 23,39-43)

4. Pri Ježišovom kríži stála jeho Matka. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ (porov. Jn 15,25-27)

5. Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní a Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“

6. Po tých slovách vydýchol. (porov. Lk 23,44-46)

7. Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov. (1Jn 3,16)

8. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Toto vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom. (Jn 15,13-17)

9. Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním. V ňom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov, podľa bohatstva jeho milosti. (Ef 1,3.7)

10. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. (Iz 53,5)

Biblický slávnostný ruženec

Prvé tajomstvo – Ježiš, ktorý slávne z mŕtvych vstal

1. Veru, veru, hovorím vám: Vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radovať. Budete žiaľiť, ale váš smútok sa premení na radosť. (Jn 16,20)

2. Aj vy ste teraz smutní; ale zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude radovať. A vašu radosť vám nik nevezme. (Jn 16, 22)

3. Ježiš jej povedal: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ (Jn 11,25)

4. „A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“ (Jn 11,26)

5. V prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. (Lk 24,1)

6. Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei. (Lk 24,6)

7. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. (Mt 28,2)

8. Anjel sa prihovril ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Podťe, pozrite si miesto, kde ležal.“ (Mt 28,56)

9. „A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte. Hľa, povedal som vám to.“ (Mt 28,7)

10. Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. (Mt 28,8)

Druhé tajomstvo – Ježiš, ktorý slávne na nebesia vystúpil

1. Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. (Lk 24,50)

2. Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.“ (Mt28,18)

3. Chodťe teda, učte všetky národy (Mt 28,19)

4. A krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého (Mt 28,19)

5. A naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. (Mt 28,20)

6. Hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28,20)

7. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; (Mk 16,16)

8. Ale kto neuverí, bude odsúdený. (Mk 16,16)

9. Keď to povedal, pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal spred očí. (Sk 1,9)

10. Keď im to Pán Ježiš povedal, vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha. (Mk 16,19)

Tretie tajomstvo – Ježiš, ktorý nám Ducha Svätého zoslal

1. Potom vylejem svojho ducha na každé telo a budú prorokovať vaši synovia i vaše dcéry; vaši starci budú mávať sny a vaši mládenci budú mať videnia. (Joel 3,1)
2. Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. (Sk 2,1)
3. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. (Sk 2,2)
4. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. (Sk 2,3)
5. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť. (Sk 2,4)
6. V Jeruzaleme boli Židia, nábožní ľudia zo všetkých národov, čo sú pod nebom. (Sk 2,5)
7. Tu vystúpil Peter s Jedenástimi a zvýšeným hlasom im povedal: „Mužovia judejskí a všetci, čo bývate v Jeruzaleme, aby vám toto bolo známe, počúvajte moje slová.“ (Sk 2,14)
8. Peter im povedal: „Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha.“ (Sk 2,38)
9. Oni prijali jeho slovo a dali sa pokrstiť; a v ten deň sa pridalo asi tritisíc duší. (Sk 2,41)
10. Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste v sile Ducha Svätého oplývali nádejou. (Rim 15,13)

Štvrté tajomstvo – Ježiš, ktorý ťa Panna do neba vzal

1. Môj milý začal a povedal mi: Hor' sa, priateľka moja, krásava moja, a pod'! (Pies 2, 10)
2. Holubica moja v rozsadlinách skál, v úkryte na bralách, daj zrieť mi svoju tvár, daj počuť mi svoj hlas, veď sladký je tvoj hlas a prekrásna je tvoja tvár. (Pies 2,14)
3. Požehnaná si, dcéra, od Boha najvyššieho nad všetky ženy na zemi. A zvelebený je Pán, náš Boh, ktorý stvoril nebo i zem. S jeho pomocou sa ti podarilo udrieť a odňať hlavu vodcovi našich nepriateľov. (Jdt 13,18)
4. Preto nikdy nevymizne spomienka na tvoju dôveru v Boha zo srdc ľudí, ktorí si budú pripomínať Pánovu silu. (Jdt 13,19)
5. Ty si sláva Jeruzalema, ty si veľká radosť Izraela, ty si česť nášho rodu! (Jdt 15,9)
6. Anjel Gabriel prišiel k Márii a povedal: „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou.“ Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav. (Lk 1,2829)
7. Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha.“ (Lk 1,30)
8. Bratia, vieme, že Boh tých, ktorých preurčil, aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a tých, čo ospravedlnil, aj oslávil. (porov. Rim 8,2830)
9. Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. (Jn 12,24)
10. A keď si toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a toto smrteľné si oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa splní, čo je napísané: „Smrť pohltilo víťazstvo. Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kdeže je tvoj osteň?“ (1Kor 15,54)

Piate tajomstvo – Ježiš, ktorý ťa Panna v nebi korunoval

1. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude

mne slúžiť, toho poctí Otec. (Jn 12,26)

2. Ktože je tá, čo vychádza sťa zornica, krásna ako mesiac, jasná ako slnko, strašná jak šíky pod zástavami? (Pies 6,10)

3. Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu mojom spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. (Lk 1,4648)

4. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. (Lk 1,4849)

5. Čuj, dcéra, a pozoruj, nakloň svoj sluch, sám kráľ zatúžil za tvojou krásou, on je tvoj Pán, vzdaj mu poklonu (Ž 45,1112)

6. Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri, jej odevom sú zlaté tkanivá. (Ž 45,14)

7. V pestrom rúchu ju vedú ku kráľovi; za ňou ti privádzajú panny, jej družice. Sprevádza ich jasot radostný, tak vstupujú do kráľovského paláca. (Ž 45,1516)

8. Potom sa na nebi ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom. (Zjv 12,1)

9. Pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd. (Zjv 12,1)

10. Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom. (Ž 45,10)

Spoločnosť Božieho Slova 2008

Zdroj: mladymisionar.sk